

Giống s&# ngay khi tr&# c, Liễu D&# ng cách tr&# , duyên chàng Kim đ&# ng l&# vi&# c ma chay; quan l&# i công b&# ng, án Viên ngo&# i t&# ngay tình oan u&# ng, thì đâu đ&# n n&# i son ph&# n m&# y năm l&# u l&# c, đem thân cho thiên h&# mua c&# i, mà ch&# c biên thu&# m&# t cõi nghênh ngang, ai xui đ&# c anh hùng c&# i gi&#p. Thì sao còn t&# đ&# c là ng&# i th&# c n&# mà đ&# đ&# ng hi&# u nghĩa, tay đàn bà mà l&# i có c&# quy&# n. Th&# m&# i bi&# t, ng&# i khôn thì hay g&# p gian truân, chuy&# n đ&# i khéo l&# m trò quanh qu&# n.

Con t&# o hoá v&# n th&# ng yêu tài s&# c, nàng đà bi&# t th&# hay ch&# a? Khách má h&# ng đ&# ng gi&# n n&# i trắng già, ta cũng khuyên l&# i ph&# i ch&# ng. Ch&# vì m&# t t&# i, m&# i manh ch&# a có, th&# th&# t đã nhi&# u, trắng gió m&# c vào, ph&# n hoa dính mãi.

Cũng có ng&# i b&# o: T&# i n&# c ch&# y mây trôi l&# b&# c, nên cành đ&# a lá đón quen thân. Nào bi&# t đâu bông h&# nh n&# ngoài t&# ng, ch&# a đ&# con ong qua t&# i; cho có mu&# n l&# i dao li&# u v&# i m&# ng, l&# i e thành cháy v&# lây. T&# m lòng này nh&# tuy&# t nh&# g&# ng, m&# i s&# u n&# qua ngày qua tháng. Ng&# c kia không v&# t, giá liên thành khôn xi&# t so bì; n&# c đã trôi xuôi, h&# n c&# u m&# ng hãy còn ng&# n.

Bàn cho th&# t ph&# i, tình cũng nên th&# ng. L&# i xem nh&# bút m&# c tài hoa, đo&# n tr&# ng m&# i khúc, trúc t&# phong nhã, h&# c&# m m&# t ch&# ng; câu th&# n v&# ng v&# ng tiêu tao, bóng ng&# c t&# ng chi&# u não nu&# t, hoa ghen thua th&# m, li&# u h&# n kém xanh, v&# y nên khách đa tình say chuy&# n phong l&# u, trăm năm cũ còn ghi tên tu&# i hảo, ng&# i chép sách ti&# c vì tài s&# c, ngàn thu sau nh&# t l&# y ph&# n h&# ng th&# a.

Than ôi, m&# t b&# c phong tr&# n, m&# y phen chìm n&# i... tr&# i tình m&# m&# t, b&# h&# n mệnh mạng. S&# i t&# mành theo gió đ&# a đi, cánh hoa r&# ng ch&# n gì đ&# t s&# ch. Ai d&# n&# c m&# t khóc ng&# i đ&# i x&# a, th&# mà gi&# ng đa tình lu&# ng nh&# ng s&# u chung, h&# t l&# T&# m D&# ng chan ch&# a; lòng c&# m c&# u ai xui th&# ng m&# n, nghe câu ng&# c th&# não n&# .

Cho hay, danh sĩ giai nhân, cùng m&# t ki&# p hoa nghiêm n&# ng n&# . Ngán n&# i non xanh đ&# t đ&# , đ&# riêng ai luân l&# c đau lòng. Ta cũng n&# i tình, th&# ng ng&# i đ&# ng đi&# u. Cái ki&# p không hoa l&# m c&# m, con h&# n xuân m&# ng bâng khuâng. Đã toan đúc s&# n nhà vàng, ch&# ng&# i qu&# c s&# c, l&# i mu&# n m&# n ch&# m ph&# ng th&# o, hú vía thuy&# n quyên.

Tình yêu và trách nhiệm Kiêu, Chu Mạnh Trinh

Tên: Đoàn Thị Thuỳ Linh

Tháng: Ba, 23 Tháng 12 Năm: 2008 11:41

Số bút nghiên chia tình yêu, đem số tích tởm làm một tởa. Bây giờ kỏ còn dài chỏa hỏt, hỏt ba tiêu nhỏ thánh thỏt mỏa thu. Hỏi iỏi, hỏn đỏ có biỏt hay chỏng? Bỏng hoàn bỏi tỏng ra vào Lỏc phỏ.